

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Ὁ Ὑποκριτής.

Ὁ ὑποκριτής δὲν λέγει ποτὲ τὴν ἀλήθειαν· δὲν ὁμιλεῖ διὰ τῆς καρδίας, ἀλλὰ διὰ τῶν χειλέων· ποτὲ δὲν δεικνύει τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ αἰσθήματα, ἀλλ' οἰκιστοποιεῖται ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων. Φαίνεται εὐλαβής· νηστεύει ἐν τῷ φανερῷ τὰς τετάρτας καὶ τὰς παρασκευάς· ἐξομολογεῖται πάντοτε, ἀλλὰ δὲν λέγει ποτὲ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν πνευματικόν του. Ὑποκρύπτει τὸν ἐγωϊσμὸν αὐτοῦ καὶ φαίνεται ὅτι θυσιάζεται πάντοτε ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Προσποιεῖται τὸν τίμιον καὶ ἐνάρξτον· δὲν λείπει ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν· ὁμιλεῖ συνεχῶς, περὶ

θεολογίας καὶ κατηγορεῖ τὰς ἄλλας θρησκείας πρὸς τοὺς φανατικούς· κλαίει ὁσάκις ἀκούσῃ ὁμιλίας θλιβεράς· ὅταν ὁμιλῇ πρὸς γυναῖκα, ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ δὲν ἐρυθριᾷ. Τὸν ἐρωτᾷ περὶ τινος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐλάλησαν· μ' ὅλον ὅτι ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούῃ κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους, σοὶ λέγει: « ἀδιαφορῶ τί κάμνει ὁ κόσμος· ὁ ἄνθρωπος » οφείλει νὰ βλέπῃ τὰ ἑαυτοῦ ἐλαττώματα, τὰ τῶν ἄλλων νὰ παραβλέπῃ, νὰ προσπαθῇ μάλιστα νὰ καλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅταν αὐτὴ ᾖ δυσάρεστος καὶ λυπηρὰ, κτλ, κτλ. » ἐνῷ σοὶ λέγει ταῦτα, χαίρει ἐνδομύχως, διότι σὺ ἐξακολουθεῖς τὰς κατηγορίας σου.

Ὁ ὑποκριτής δὲν παύει ὁμιλῶν περὶ εὐλικρινείας καὶ ἐπαινῶν τοὺς ἔχοντας αὐτὸ τὸ προτέρημα· λέγει ὅτι εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης.

Ο ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἑρπετῶν (α) καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰδιοσειδῶν (β). ἔχει μεγίστην ὁμοιότητα μὲ τὰς σαύρας. Ζῇ τὸν πλεῖστον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὕδατος, διὰ τοῦτο οἱ ὀπίσθιοι αὐτοῦ πόδες εἰσὶ παλαμοσιδεῖς ἢ δὲ οὐρά του πλατεῖα καὶ κατάληλος εἰς τὸ κολύμβημα. Ἡ κεφαλὴ

του εἶναι μακρὰ καὶ πυραμιδοειδής. Ἡ ἄνω σιαγὼν εἶναι ἀκίνητος καθὼς εἰς ὅλα τὰ ἑρπετὰ (γ). Οἱ ὀδόντες του εἰσὶν οὕτω πως διατεθειμένοι, ὥς συμπλέκονται, καὶ διὰ τοῦτο σχίζει τὴν βοράν του ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὴν μασσήσῃ. Οἱ πρόσθιοι αὐτοῦ πόδες ἔχουσι πέντε δακτύλους, οἱ δὲ ὀπίσθιοι τέσσαρας. Τὸ σῶμα αὐτοῦ καλύπτεται ἐξ ὀσφιδῶν πλακῶν πυραμιδοειδῶν ἐπιτεθημένων τῆς μιᾶς ἐπὶ τῆς

(α) Ἑρπετὰ ὀνομάζονται τὰ ζῶα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα, μὴ δυνάμενα ἄλλως νὰ περιπατήσωσι, σέρνεται μὲ τὴν κοιλίαν· μ' ὅλον ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχουσιν, ἄλλα τέσσαρας καὶ ἄλλα δύο πόδας.

(β) Ἰδιοσειδῆ, Sauriens, ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως σαύρα (σαυριαμίδι).

(γ) Οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ ἄνω σιαγὼν αὐτοῦ κινεῖται.

ἄλλης σκιῇδόν καὶ κεκαλυμμένων ἐκ παχέως λεπιδωτοῦ ἐπιδέρματος· αὐτῷ τεθωρακισμένος δὲν φοβεῖται τὰς σφαίρας τῶν ὀπλῶν. Τὸ δερματοῦ του εἶναι ἐλαιόχρουν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὀλίγον ὑπόξανθον.

Οἱ κροκόδειλοι κατοικοῦσιν εἰς τὰ μᾶλλον θερμὰ μέρη· ζῶσιν εἰς τοὺς μεγάλους ποταμούς, εἰς τὰς μεγάλας λίμνας καὶ πολλάκις εἰς τὰς ὄχθας θαλάσσης. Οὗτοι εἰσὶν ὠτόκοι, τὸ δὲ ὠὸν αὐτῶν ἔχει μέγεθος ὅσον ὠοῦ χηνός.

Κυρίως τὸ ζῶον αὐτὸ εἶναι σαρκόβορον· καταστρέφει τοὺς ἰχθύς, καὶ πολλάκις ἐπιπίπτει καὶ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐντὸς τοῦ ὕδατος δὲν δύναται νὰ καταπῇ, ἀλλὰ πνίγει τὴν βάραν αὐτοῦ, ἣν τρώγει ἀφοῦ τὴν ἀφήσῃ νὰ σαπήσῃ.

Διακρίνονται οἱ κροκόδειλοι τῶν λοιπῶν ἑρπετῶν διότι ἡ καρδιά αὐτῶν ἔχει δύο ἀνωτέρας καὶ δύο κατωτέρας κοιλίας, καθὼς ἡ τῶν μαστοφόρων.

Τρία εἶδη κροκοδείλων ὑπάρχουσιν· οἱ κροκόδειλοι τοῦ Νείλου, ἔχοντες μέτριον τὸ ρύγχος, τοὺς ὀδόντας ἀνίσους, ἐπὶ δὲ τῆς οὐρᾶς τῶν ὑπερσαρκώσεις ὀδοντωτάς. Οἱ μακροσκελεῖς ἢ οἱ Ἰνδικοὶ λεγόμενοι, ἢ κροκόδειλοι τοῦ Γάγγου, οἵτινες ἔχουσι τὸ ρύγχος αὐτῶν λεπτὸν καὶ μακρὸν. Οἱ κροκόδειλοι τῆς Ἀμερικῆς, ἔχοντες τὸ ρύγχος πλατὺ καὶ βραχύ.

Οἱ κροκόδειλοι τοῦ Νείλου ἢ οἱ κυρίως κροκόδειλοι, λαμβάνουν μῆκος δεκαεῖς καὶ ἐπέκεινα πολλάκις πήχεων· κατοικοῦσι τὰ ἐνδότερα μέρη τοῦ Νείλου, εἰς τοῦ ὁποίου τοὺς καλάμους κρύπτονται περιμένοντες τὴν λείαν των. Οὗτοι κολυμβῶσι μετὰ μεγίστης ταχύ-

τητος, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σφαγῶσιν εὐκόλως· διαδίδουσι δυνατὴν ὁσμὴν μόσχου. Ἡ φωνή των ὁμοιάζει κλαυθμυρισμὸν παιδίου. Ἐχουσιν ὀξεῖαν τὴν ὄρασιν. Τὸ θῆλυ ὠστοκεῖ δις καὶ τρίς τοῦ ἔτους, γεννᾷ δὲ εἴκοσι περὶπου ὠὰ· οἱ παλαιοὶ ἔλεγον ὅτι γεννᾷ ἐξήκοντα, «ἐξήκοντα δ' ἐτίκτουσι, καὶ τοσαύταις ἡμέραις ἐκλέπουσι, καὶ τοσούτους ζῶσιν ἐναυτοὺς οἱ μακρότερον ζῶντες.» (Πλούταρχος). θέτει δὲ ἐντὸς τῆς ἄμμου τὰ ὠὰ αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἐκλεπίζονται διὰ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου· ἀλλ' ὁ ἰχνεύμων (α), κατὰ τὴν ιδεάν τῶν παλαιῶν, ἣν ὅμως δὲν ἐπεβεβαίωσαν αἱ παρατηρήσεις τῶν νεωτέρων, καταστρέφει μέγαν ἀριθμὸν αὐτῶν.

Ὁ Πλίνιος λέγει ὅτι, «ἀφοῦ ὁ κροκόδειλος φάγῃ, κοιμᾶται ἐπὶ τῆς ὄχθης· τότε μικρὸν τι πτηνόν, τὸ ὅποιον οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τροχίλον, (εἶναι δὲ οὗτος ὁ ῥόβιλλος, ἢ κατὰ τὸν Σομαέραν, ὁ μαλαθρίτης καὶ τρυποκαρύδης). τὸν πλησιάζει, καὶ ἀρχίζει πρῶτον νὰ καθαρίζῃ τὸ στόμα τοῦ κροκοδείλου, εἰτα ἀφαιρεῖ ἐκ τῶν ὀδόντων του τὰ τεμάχια τοῦ κρέατος, τὰ ὅποια ἔμειναν ἐντὸς αὐτῶν, εἰτα εἰσέρχεται εἰς τὸν λαιμόν· τότε ὁ κροκόδειλος αἰσθανόμενος μεγίστην εὐχαρίστησιν, ἀνοίγει πλειότερον τὸ χάσμα αὐτοῦ· ἐνῶ εὐρίσκεται οὕτω, ὁ ἰχνεύμων, ὅστις μακρόθεν περιμένει τὴν κατάλληλον σιγμὴν, ὁρμᾷ, εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ σώ-

(α) Ἰχνεύμων, ἢ μῦς τοῦ Φαραώ· τὸ μῆκος αὐτοῦ εἶναι 30 ἑκατ. τοῦ μέτρου· τὸ χροῶμα του εἶναι φαῖν καὶ διάστικτον ἐκ λευκῶν κηλίδων· ζῇ παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ ἐξημερεῖται εὐκόλως. Οἱ Αἰγύπτιοι τρέφουσιν αὐτὸν εἰς τὰς οἰκίας των διὰ νὰ καταστρέφῃ τοὺς μῦς· οὗτος τρέφεται ἐκ σάρων, ἐρνίθων, πτηνῶν καὶ ὧν.

ματός του καὶ κατατρώγει τὰ σπλάγχνα του. Οἱ δελφίνες εἰσὶν αἱ θανασιμώτεροι αὐτοῦ ἐχθροί, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰσι κατώτεροι τοῦ κροκοδείλου εἰς τὴν ἰσχύον, μεταχειρίζονται κατ' αὐτοῦ τὸ ἐξῆς στρατήγημα: Ὁ κροκόδειλος ἔχει τὸ δέρμα τῆς κοιλίας λεπτότατον, ὁ δελφὶν βυθίζεται ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ διὰ τοῦ κέντρου αὐτοῦ σγίζει τὴν κοιλίαν τοῦ κροκοδείλου.

» Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Τεντυρίδος (ἡ Δενδεράχης), εἰσὶν οἱ μόνοι, οἵτινες φονεύουσιν εὐκόλως τοὺς κροκοδείλους: διώκουσιν αὐτοὺς κολυμβῶντες, ρίπτονται κατ' αὐτῶν καὶ χώνουσιν ἐντὸς τοῦ λαιμοῦ των ῥόπαλόν τι, διὰ τοῦ ὁποίου ὀδηγοῦσι τοὺς κροκοδείλους εἰς τὴν ξηράν, διὰ μόνης δὲ τῆς φωνῆς των, ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ ἐμέσωσι τὰ σώματα, τὰ ὅποια ἐφαγον καὶ τὰ ὅποια οἱ Τεντυρίται παραλαμβάνοντες, θάπτουσιν. Οἱ κροκόδειλοι φοβοῦνται νὰ πλησιάσωσι τὴν νῆσον ταύτην· μόνη ἡ ὁσμὴ τῶν Τεντυριτῶν τοὺς κάμνει νὰ φεύγωσι, καθὼς οἱ ὄφεις φεύγουσιν, ὅταν αἰσθανθῶσι τὴν ὁσμὴν τῆς φύλλας (α).

» Ὁ κροκόδειλος ἐντὸς τοῦ ὕδατος δὲν βλέπει καλῶς. Δύναται νὰ ζῇ τέσσαρας μῆνας τὸν χειμῶνα χωρὶς νὰ φάγῃ. Τὸ ζῶον αὐτὸ ζῇ πολλὰ ἔτη, καί τινες νομίζουσιν ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς αὐτοῦ λαμβάνει αὐξησιν. »

Οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἰδίως οἱ κάτοικοι τῶν Θηβῶν ἐλάτρευον αὐτὸν ὡς θεόν. Δύο πόλεις εἰς τιμὴν αὐτοῦ εἶχον λάβει τὴν ὀνομασίαν, Κροκοδειουπόλεις.

Σήμερον ὁ κροκόδειλος οὐχὶ μόνον ἔχασε τὰς τιμὰς ταύτας, ἀλλὰ καὶ καταδιώκεται πολὺ παρὰ τῶν Αἰγυπτίων.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΓΚΗ.

Ὅταν ὁ πολιτισμὸς προοδεύει καὶ ἡ ἀνθρωπότης προχωρεῖ ὁλονέν, εὐκολώτερον ὁ ἄνθρωπος διακρίνει τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ εὐκολώτερον δύναται νὰ τὰς θεραπεύσῃ. Μεταξὺ δὲ ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου μία ἀξία λόγου καὶ σπουδαιοτάτη θεωρεῖται καὶ ἡ ὑγιὴς ἀνατροφή τῶν γυναικῶν. Κατὰ πόσον ἡ γυναικεία μόρφωσις εἶναι ἀναγκαία, τοῦτο αὐτὴ ἡ ἐξωτερικὴ πείρα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ἀποδεικνύουσιν. Ἡ γυνὴ εἶναι ἐν τῶν στοιχείων τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἡ κοινωνία τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς προόδου καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῆς διαπλάσεως ὀφείλει εἰς τὴν γυναῖκα. Ἡ κοινωνία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς οἰκογενείας, ἐξ ἧς συνίσταται. Ὅτι ἀγαθὸν ἐξ αὐτῆς βλαστήσῃ, τοῦτο θέλει ἐξ ἅπαντος διαδοθῇ καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν αὐτήν, διότι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς οἰκογενειακῆς σφαίρας μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κοινωνικὴν. Καὶ διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τὴν διέλθῃ χωρὶς νὰ ναυαγήσῃ, ἀπαιτεῖται, αἱ πρώται οἰκογενειακαὶ ἀρχαί, νὰ ἦναι ὑγιεῖς, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς ἄλλο νῆμα τῆς Ἀριάδνης, εἰς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἰσοδόν του. Ἀλλὰ ποῖος ἄλλος ἐκτὸς τῆς μητρὸς θέλει χρησιμεύσει ὡς τροφὸς τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς τοῦ τέκνου, ἐὰν αὐτὴ ἡ μήτηρ ἦναι πάντῃ ξένη ἀληθοῦς παιδείας καὶ ἀρετῆς; Τί ἀγαθὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ τότε ἡ κοινωνία; Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἀνοίγεται καὶ εἰς τὰς παρθένους τὸ αὐτὸ στάδιον τῆς ἠθικῆς μορφώσεως, ὡς καὶ εἰς τοὺς νέους.

(α) Φύλλα, ἔντομον ἐκ τῶν ἡμιπτερων. (ζωύφιον τῶν δινδῶν).